

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 33.

Vydána dne 6. června 1933.

Obsah: (88.—93.) **88.** Zákon, kterým se mění a doplňují některá ustanovení zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 325 Sb. z. a n., o jednacím řádu poslanecké sněmovny Národního shromáždění. — **89.** Zákon, kterým se mění a doplňují některá ustanovení zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 326 Sb. z. a n., o jednacím řádu senátu Národního shromáždění. — **90.** Usnesení poslanecké sněmovny, kterým se mění některá ustanovení jednacího řádu poslanecké sněmovny Národního shromáždění ze dne 15. dubna 1920, č. 325 Sb. z. a n. — **91.** Usnesení senátu, kterým se mění některá ustanovení jednacího řádu senátu Národního shromáždění ze dne 15. dubna 1920, č. 326 Sb. z. a n. — **92.** Zákon, kterým se prodlužuje lhůta stanovená v § 6, odst. 1 zákona o půjčce práce. — **93.** Zákon, kterým se prodlužuje platnost asanačních zákonů pro hlavní město Prahu.

88.

Zákon ze dne 30. května 1933,

kterým se mění a doplňují některá ustanovení zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 325 Sb. z. a n., o jednacím řádu poslanecké sněmovny Národního shromáždění.

Národní shromáždění republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

Článek I.

Tato ustanovení zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 325 Sb. z. a n., o jednacím řádu poslanecké sněmovny Národního shromáždění, mění a doplňují se takto:

§ 2, odstavce 4 a 5 znějí:

(4) K písemné nebo telegrafické žádosti udělí předseda dovolenou do 7 dnů poslanci zaneprázdněnému nezbytnou nebo důležitou záležitostí. O dovolené delší rozhoduje sněmovna na návrh předsedův bez rozpravy prostým hlasováním. O udělení nebo neudělení dovolené budiž poslanec ihned písemně uvědoměn. Dodatečná písemná omluva neúčasti se uzná a poslanci potvrdí, uvede-li poslanec zároveň překážky, jež mu zabránily vyžádati si potřebnou dovolenou, a pošle-li omluvu předsednictvu, když překážky přestaly. O platnosti dodatečné omluvy rozhoduje předseda, šlo-li o neúčast na schůzích nepřesahující 7 dnů, sněmovna na návrh

předsedův bez rozpravy prostým hlasováním, šlo-li o neúčast delší. Předseda může žádati, aby důvody, jichž se poslanec dovolává, byly osvědčeny.

(5) Ustanovení odstavce čtvrtého se nevztahuje na poslance, kteří jsou členy vlády.

Odstavec (5) zákona stává se odstavcem (6).

§ 3, odstavce 2 a 3 znějí:

(2) Neúčastní-li se poslanec bez platné omluvy 6 plenárních schůzí za sebou jdoucích, ale v různé dny konaných, usnese se předsednictvo sněmovny, aby mu byla udělena veřejná důtka. O tomto svém usnesení zpraví předsednictvo sněmovnu v nejbližší plné schůzi a kromě toho zpraví písemně předsednictvo klubu a politické strany, kterých je poslanec členem. Nad to ztrácí poslanec nárok na celou náhradu podle § 82 na jeden měsíc.

(3) Byl-li poslanec v témže roce třikrát podle odst. 2 pokutován, přikáže předseda sněmovny věc výboru imunitnímu, aby podal sněmovně zprávu s návrhem. Výbor může navrhnouti, aby poslanci byla udělena sněmovnou veřejná důtka a aby bylo toto usnesení sněmovny vyhlášeno v Úředním listě a rozhlášeno úřední korespondencí. Výbor může dále navrhnouti ztrátu nároků podle § 82 nejvýše na 6 měsíců nejbližších následujících. O návrhu výboru rozhodne sněmovna bez rozpravy prostým hlasováním.

§ 5, odstavce 1, 2 a 6 znějí:

(1) Nově zvolená sněmovna ustaví se v plné schůzi do 6 týdnů po vyhlášení výsledků volby (§ 55 řádu volení do poslanecké sněmovny).

(2) Schůzi tu zahájí a řídí předseda vlády, přijme slib poslanců (§ 6, odst. 1), dá neprodleně provést volbu předsedy a dotáže se ho, zda volbu přijímá. Při tom přísluší předsedovi vlády všechna práva, která má předseda sněmovny při řízení plné schůze.

(6) Kdyby během volebního období sněmovny nastala nutnost voliti znovu celé předsednictvo, svolá předseda vlády nejpozději do 6 týdnů sněmovnu k volbě nového předsednictva. Tato volba je konečná.

§ 9, odstavce 1, lit. a), b), n) a o) zní:

(1) Plná schůze předsednictva usnáší se za předsednictví předsedy neb úřadujícího místopředsedy:

- a) o závazném výkladu jednacího řádu;
- b) o veřejné důtce poslanci nedbalému (§ 3, odst. 2), o odvolání poslance vyloučeného (§ 52, odst. 1) nebo poslance, jemuž bylo odňato slovo (§ 50, odst. 3); o vyloučení poslance a návrhu na odnětí náhrad poslanci vyloučenému (§ 52, odst. 2 až 4);
- n) o provedení předběžné rozpravy o vládních návrzích tiskem rozdaných (§ 20, odst. 1);
- o) o provedení druhého čtení ihned po čtení prvním (§ 54, odst. 1).

§ 10, odstavce 1, 2 a 3 znějí:

(1) Předseda svolává plné schůze sněmovny (§ 40), řídí je, pečuje, aby zachován byl jednací řád a při schůzích pořádek (§§ 50 až 52), dává slovo, stanoví a klade otázky při hlasování a prohlašuje jeho výsledek.

(2) Kdyby byl porušen pořádek ve schůzi, může schůzi přerušit nebo skončit; ruší-li schůzi posluchači, dá rušitele vyvést. Je-li potřeba, dá vyklidit galerii nebo některou její část.

(3) Předseda ukončuje schůzi (§ 40).

§ 12 zní:

Z a p i s o v a t e l é.

Zapisovatelé zjišťují účast poslanců v plné schůzi, dohlížejí na hlasování a konání voleb, sčítají hlasy, provádějí losování a výsledek ohlašují předsedovi; ověřují zápisy jednací, podpisují spolu listiny sněmovní a dohlížejí na kancelář těsnopiseckou. Úřadují v pořadí určeném předsednictvem.

§ 20 zní:

J a k s e p ř i k a z u j í n á v r h y
v l á d n í.

(1) Když byl vládní návrh tiskem rozdán, dá předseda předběžnou rozpravu o něm na pořad některé z nejbližších pěti schůzí sněmovních, požádá-li o to vláda nebo usneslo-li se na tom předsednictvo.

(2) Předběžnou rozpravu zahájí člen vlády. V rozpravě může promluvit z každého klubu toliko jeden jeho člen a jeden řečník z poslanců mimo kluby. V předběžné rozpravě nejsou přípustny věcné návrhy.

(3) Po skončení předběžné rozpravy, anebo nebyla-li tato konána, přikáže předseda vládní návrh nejpozději ve schůzi příští jednomu nebo více výborům, jež považuje za příslušné. Navrhne-li některý poslanec, aby vládní návrh přikázán byl výboru jinému nebo dalšímu, rozhodne o tom sněmovna bez rozpravy prostým hlasováním.

(4) Vláda může své návrhy odvolati, dokud sněmovna nepřikročila ke druhému čtení.

§ 41, odstavce 1 zní:

(1) Schůzi zahajuje předseda. Schůze může býti zahájena a sněmovna je způsobilá jednati, je-li přítomno aspoň 30 poslanců v zasedací síni.

§§ 47 a 48 se mění takto:

Ustanovení § 47, odst. 3 se škrte, odst. 4 označí se jako (3).

Do § 48, odst. 1 vsunuje se jako druhá věta toto ustanovení:

Návrhu na zamítnutí nelze činiti, nýbrž jen návrh, aby se přešlo k pořadu, s odůvodněním nebo bez něho.

§ 50 zní:

Volání k věci a k pořádku, odnětí slova, vyloučení projevu z jednání.

(1) Odchyluje-li se řečník od věci projednávané, volá jej předseda k věci. Za projevy a činy porušující jednací řád, urážející slušnost či mrav anebo trestuhodné volá předseda k pořádku. Předseda může řečníka přerušit, žádá-li to výkon jeho úřadu.

(2) Předseda může odněti slovo řečníkovi, kterého volal za jeho řeči třikráte k věci nebo k pořádku, jakož i řečníkovi, který překročil

dobu řeči určenou podle § 45. Byl-li řečník za své řeči volán třikráte k věci nebo k pořádku, nebo bylo-li řečníku odňato slovo, přestane se další jeho řeč těsnopisecky zaznamenávat.

(3) Bylo-li poslanci odňato slovo, nesmí v téže rozpravě mluvit. Ztratil-li slovo (§ 45, odst. 7), může se v téže rozpravě přihlásit již jen jednou (§ 45, odst. 5). Poslanec, jemuž bylo slovo odňato, může se odvolat k předsednictvu, které rozhodne před zakončením rozpravy.

(4) Projevy a návrhy směřující zřejmě k tomu, aby sněmovní jednání mařily nebo svévolně zdržovaly, může předseda se svolením sněmovny vyloučit z jednání. Sněmovna udílí toto svolení bez rozpravy prostým hlasováním.

§ 51 zní:

Kárné řízení pro urážky na cti.

(1) Urazí-li poslanec u výkonu mandátu (§ 23 úst. list.) při jednání sněmovním člena Národního shromáždění, člena nebo zástupce vlády spíláním nebo zlým nakládáním nebo přednese-li obvinění, dotýkající se cti těchto činitelů způsobem, jaký se nesnáší s důstojností sněmovny, může uražený do 8 dnů žádat písemně u předsedy sněmovny, aby proti provinilému bylo zavedeno kárné řízení. Žádost přikáže předseda s urychlením výboru imunitnímu. Urazí-li poslanec u výkonu mandátu (§ 23 úst. list.) při jednání sněmovním některou sněmovnu nebo její orgán, navrhne předseda do 8 dnů písemně výboru imunitnímu, aby zavedl kárné řízení.

(2) Imunitní výbor vyslechne obviněného, případně žadatele a svědky (§ 28) a podá ve lhůtě určené předsedovi písemnou zprávu se všemi doklady a s návrhem, buď aby se přes žádost (návrh) přešlo k pořadu, neb aby byl provinilý potrestán veřejnou důtkou, spoje-nou podle vážnosti případu se ztrátou poslaneckých náhrad na jeden měsíc.

(3) Konečný návrh výboru se rozdá tiskem a dá se na pořad nejbližší schůze sněmovny. Sněmovna vyslechne toliko zpravodaje, provinilého, po případě i žadatele, a po doslovu zpravodajově rozhodne o návrhu výboru, po případě o návrzích podaných podle §§ 47 a 48.

§ 52 zní:

Vyloučení ze schůzí.

(1) Urazil-li poslanec ve schůzi presidenta republiky, nebo urazil-li ve schůzi (§ 51) předsedu sněmovny, předsednictvo sněmovny nebo

jeho členy, vládu, předsedu nebo člena vlády pro výkon jejich funkcí, nebo odpírá-li předsedovým nařízením aneb opatřením, anebo maří-li jednání sněmovní, může předseda vyloučit provinilého na dobu trvání této schůze, po případě na dobu až šesti schůzí dalších. Z tohoto opatření může se vyloučený odvolat k předsednictvu sněmovny ve lhůtě 8 dnů.

(2) Maří-li poslanec jednání takovým způsobem, že se nemůže v jednání pokračovat, nebo dopustí-li se násilností, může předsednictvo sněmovny vyloučit jej až na dobu dvaceti schůzí sněmovny. Při tom ztrácí vyloučený náhradu poslaneckou na 1 měsíc.

(3) Nepodrobí-li se vyloučený poslanec dobrovolně rozhodnutí, kterým byl vyloučen, ztrácí nadto poslaneckou náhradu na 1 měsíc. Předsednictvo může v případě odstavce 2 navrhnouti sněmovně snížení náhrady poslanci vyloučenému až na jednu třetinu i na dobu další, nejvýše však úhrnem na dobu 6 měsíců. O návrhu tom rozhodne sněmovna bez rozpravy prostým hlasováním.

(4) Byl-li poslanec v témže zasedání podle odst. 1 neb 2 již jednou vyloučen, ztrácí při každém dalším vyloučení poslaneckou náhradu na 1 měsíc. Předsednictvo může navrhnouti sněmovně snížení náhrady poslanci vyloučenému až na jednu třetinu i na dobu další, nejvýše však úhrnem na 6 měsíců. O návrhu tom rozhodne sněmovna bez rozpravy prostým hlasováním.

(5) V době vyloučení není vyloučenému poslanci dovolen vstup do zasedací síně a do místností výborových.

§ 54, odstavec 1 zní:

(1) Při druhém čtení hlasuje se o celé osnově nejdříve za 24 hodiny po skončení čtení prvního. Druhé čtení osnov náležitých může býti z usnesení předsednictva provedeno v téže schůzi.

§ 68 zní:

Interpelace.

(1) Je-li takový dotaz podepsán vedle prvního z tazatelů, uvedených v záhlaví, ještě aspoň 20 jinými poslanci, jest dotázaný povinen na tuto interpelaci odpovědět písemně nebo v plné schůzi ústně, nebo tímž způsobem odpověď odepřít s udáním důvodů. Jestliže vláda nebo dotázaný její člen do 3 měsíců na interpelaci neodpoví nebo neodepře odpověď, vyzve předseda sněmovny dotázaného,

aby odpověděl nejdéle do dalších 30 dnů. Nejde-li v této lhůtě odpověď, aneb její odepření, bude věc dána na pořad plné schůze, požádá-li o to do 8 dnů písemně 21 poslanců. Jednání omezí se na projev k věci jednoho z tazatelů, označeného v žádosti, a dotázaného.

(2) Interpelace i písemná odpověď nebo její odepření podává se kanceláři sněmovní a rozdává se tiskem. Tazatelé mohou interpelaci a svoje podpisy, podpisovatelé pak svoje podpisy odvolati, dokud interpelace nebyla rozdána tiskem.

(3) Nejpozději ve schůzi, která následuje po rozdáání odpovědi nebo jejího odepření, může být navrženo, aby se o odpovědi nebo jejím odepření rokovalo. Pro návrh a rokování platí § 65.

(4) K žádosti člena vlády musí předseda pro odpověď na interpelaci prohlásiti schůzi za důvěrnou; v tom případě se odpověď nevytiskne, leč by se sněmovna jinak usnesla. Případný návrh na zahájení rozpravy učiniti jest ihned ve schůzi důvěrné a sněmovna usnášejíc se o zahájení rozpravy rozhodne zároveň, zda rozprava provede se ve schůzi veřejné či důvěrné (§§ 37 a 38).

(5) Tato ustanovení nevztahují se na interpelace, které v době, kdy tento zákon nabyl účinnosti, jsou již předmětem sněmovního projednávání.

§ 69 z n i :

(1) Je-li interpelace kromě podpisů tazatelů uvedených v záhlaví opatřena ještě dalšími 50 podpisy poslanců, a je-li závažnost a naléhavost případu v interpelaci věcně odůvodněna, pokládá se interpelace tato za naléhavou a dotázaný musí do 14 dnů odpověděti buď písemně nebo v plenární schůzi ústně nebo stejným způsobem odepřít odpověď s udáním důvodů. Nejpozději ve schůzi po rozdáání odpovědi tiskem nejbližší příští nebo po 14denní lhůtě uplynulé bez odpovědi může tazatel navrhnouti, aby se rokovalo o předmětu interpelace. O návrhu tom usnáší se sněmovna bez rozpravy prostým hlasováním a v usnesené rozpravě náleží slovo nejprve jednomu z tazatelů uvedených v záhlaví interpelace. Dotázaný musí se v rozpravě ujmouti slova, jestliže do zahájení rozpravy nebyla odpověď rozdána tiskem.

(2) Ustanovení §§ 68 a 65 platí obdobně.

(3) Tato ustanovení nevztahují se na naléhavé interpelace, které v době, kdy tento zá-

kon nabyl účinnosti, jsou již předmětem sněmovního projednávání.

Článek II.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Provedou jej všichni členové vlády.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dostálek v. r.
Černý v. r.	Dr. Hodža v. r.
Dr. Trapl v. r.	Bradáč v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Meissner v. r.	Dr. Spina v. r.
Dr. Matoušek v. r.	Dr. Franke v. r.
Bechyně v. r.	Dr. Šrámek v. r.

89.

**Zákon ze dne 2. června 1933,
kterým se mění a doplňují některá ustanovení
zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 326 Sb. z. a
n., o jednacím řádu senátu Národního shromáždění.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Článek I.

Ustanovení zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 326 Sb. z. a n., o jednacím řádu senátu Národního shromáždění, mění a doplňují se takto:

§ 2, odstavce 4 a 5 znějí:

(4) Na písemnou nebo telegrafickou žádost udělí předseda dovolenou do 7 dnů senátoru zaneprázdněnému nezbytnou nebo důležitou záležitostí. O dovolené delší rozhoduje senát na návrh předsedův bez rozpravy prostým hlasováním. O udělení nebo neudělení dovolené budiž senátor ihned písemně uvědoměn. Dodatečná písemná omluva neúčasti se uzná a senátoru potvrdí, uvede-li senátor zároveň překážky, jež mu zabránily vyžádati si potřebnou dovolenou, a pošle-li omluvu předsednictvu, když překážky přestaly. O platnosti dodatečné omluvy rozhoduje předseda, šlo-li o neúčast na schůzích nepřesahující 7 dnů, senát na návrh předsedův bez rozpravy prostým hlasováním, šlo-li o neúčast delší. Předseda může žádati, aby důvody, jichž se senátor dovolává, byly osvědčeny.